Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31283
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

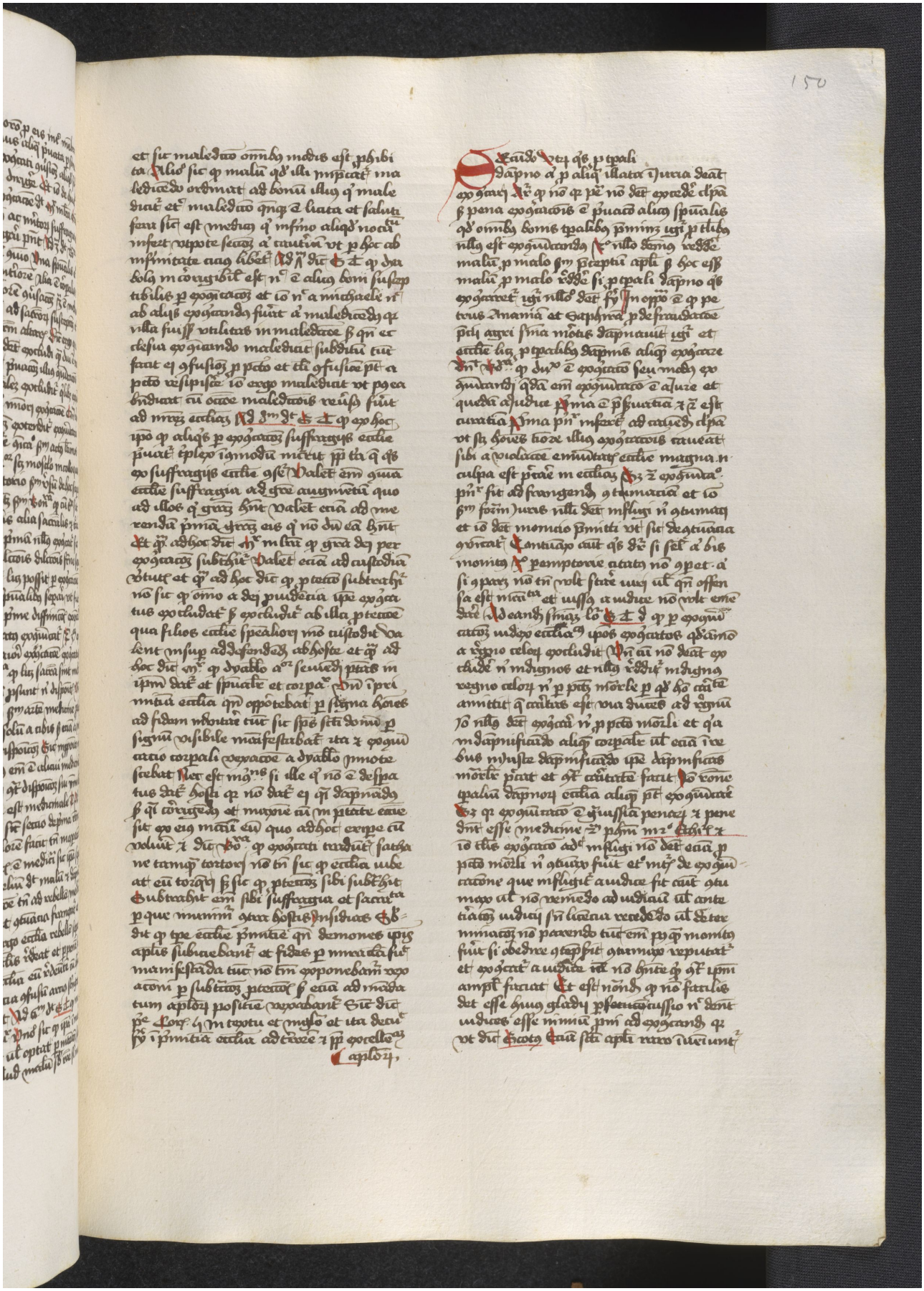

et sic maledictio omnibus modis est prohibita. Aliud sic quod malum quod illi imprecatur in maledictione ordinatur ad bonum illius quem maledicit et maledictio quinque et liberata et salutifera sic est medicina quam infirmo aliquid nocivum infert vipere secari a cauterio vel per hoc ab infirmitate eius liberet. Ad iii dicit. Et ad quod dicendum quod non est necessarium quod aliquis dominus suspectibilis per excommunicationem et ideo non a michaele non ad aliquis excommunicandi fuerit a maledicendi quia illa fuisset utilitas in maledicere per quem ecclesia excommunicando maledicit subditum tuum fuit et quod iusticia per peccatum et ita quod iusticia per a peccato resipiscere ideo ergo maledicit vel per excommunicationem cum omne maledictionis refusi fuit ad minus ecclesiastica. Ad iiii dicit. Et ad quod hoc ipso quod aliquis per excommunicationem suffraganeus ecclesie privatur tripliciter ignominia merito propter ita quod ab excommunicatione suffraganeus ecclesie geste. Valet enim quia ecclesie suffraganeus ad gratiam augmentum quod ad illos qui gratiam habent valet etiam ad merendum primam gratiam eis qui non in ea habent. Et quod adhoc dicit. iii. m. liii. quod gratia dei per excommunicationem subtrahitur. Valet etiam ad custodiam totum et quod ad hoc dicit quod per peccatum subtrahitur non sic quod omnino a dei providentia ipse excommunicatus excludatur per excludit ab illa particulari qua filios ecclesie specialiter non custodit. Valent insuper ad defendendum ab hostes et quod ad hoc dicit. iii. quod diabolo aut secundum partem in ipsum dat et spiritale et corporale. Unde in primitiva ecclesia quod opponebat per signum hostes ad fidem relinquere tuit sic spes sitis domini per signum visibile manifestabat ita et excommunicatio corporali separare a diabolo promotebat. Ter est magnus si ille qui non est despatus dat hostili quod non dat eis qui damnandi per qui corrigendi et magnum in potestate esse sit excommunicatio cum quo adhoc corpus cum voluit. Et dicit. iii. quod excommunicatio tradit satanae tamquam tortori non tin sic quod ecclesia iubet eum torqueri per sic quod permittit sibi subtrahit. Subtrahit enim sibi suffraganeus et sacramenta per que munimen gratiae hostis insidiatur. Ad dicit quod tpe ecclesie permittit quod demones ipsis apostolis subiacebant et fidei per miracula fuit manifestanda tuit non tin opponebant excommunicationem per subditos permittit per etiam ad mandatum apostolorum positione revocabant. Et dicit. Loquitur in textu et mysto et ita dicit. Unde sic quod ipsi ut optatur per mandatum quod malum per eum

capitulum.

Secundo vero quis per quali damno a per aliquem illatam iniuria detur excommunicationem quod non quia non detur excommunicatio per pena excommunicationis et privatio alicuius spiritualis ad omnibus bonis temporalibus primum ipsi ecclesiae est excommunicanda. Et nullo damno reddere malum per malo per mandatum apostolorum per hoc esse malum per malo reddere si per quali damno quis excommunicetur ipsi nullo dat. Sed in oppositum et quod petrus ananiam et saphiram per fraudatione pecuniae suae modus damnavit ipsi et ecclesiae his per quibus damnus aliquod excommunicationem. Et quod dicit quod quod excommunicatio seu medicina excommunicandi quia enim excommunicatio et a iure et quedam a iudice prima et principaliter et est curatio prima primum inserere ad curandum et ipsa ut sit homines hoc illius excommunicationis caveant sibi a violatione emundare ecclesie magna non culpa est praeter in ecclesiam. Secundo excommunicationem fit ad frangendum et temeraria et ideo per iniuria nulli detur insultum non gravamen et ideo dicit monitio premitti ut sic degravamen evitetur. Contingit cum quis dicit si sed a bis monitus. Et pemptorie citatus non gravet a si gravet non tin volit stare iuri ut qui offensa est mortis et iussu a iudice non volt emendare. Ad eandem sententiam. Et dicit quod per excommunicationem ecclesiae upos excommunicatus quando a regno celesti excludit. Qui ei non dicit excludere non indignos et nullo reddit indigno regno celesti non per potest morte per quod homo cum amittit quia cultus est via ducens ad regnum. Et nullo dicit excommunicationem non per peccatum mortis et quia in damnificando aliquem corporale ut etiam in rebus injuste damnificando ipse damnificans morte patit et qui cauterte facit. Et cone qualiter damnum ecclesia aliquem pitt excommunicare. Et quod excommunicatio et iussio penae et pene dni esse medicine. Primum mr. Et dicit et ideo ecclesiae excommunicationem ad insultum non detur etiam per peccatum mortis non gravius fuit et mr. de excommunicatione que insultum a iudice fit cum gravamen ut non remedio ad iudicium ut ante iudicium sit licitum recedere ut ter monitus non parendo tuit eum pyp quomodo fuit si obedire et appellit gravamen reputat et excommunicat a iudice ut non hinc quod est ipsum amplius fuerit. Et est nondum quod non facilis dicit esse huius gladii presentatio non dent iudices esse minus primum ad excommunicandum quia ut dicit. Ecce etiam sicut apostoli nuntiant